

et spørgsmål om, hvad det er for et Europa, vi skal have i fremtiden, og hvad Danmarks rolle skal være heri, om vi skal sætte os udenfor eller deltage aktivt i den spændende udvikling, vi står midt i. Et ja til Amsterdamtraktaten har derfor førsteprioritet for Socialdemokratiet i de kommende måneder.

Som det allerede blev slået fast af Socialdemokratiets ordfører, hr. Ove Fich, under den tidligere førstebehandling, synes vi, at det er i orden med stærke holdninger, som vi så absolut har med at gøre i denne sag også her i Folketinget, ligesom vi også mener, at det er naturligt at bevare en sund skepsis.

Vi har alle en holdning til, hvorledes samfundet burde indrettes, men vi indgår alligevel en række kompromiser, når vi føler, at det går i den rigtige retning. Det samme burde være muligt i EU-politikken. Kan man ikke få 90 pct. af ønskesedlen opfyldt, så bør holdningen alligevel ikke stå i vejen for handlingen; så bør man slå til, mens tid er. Sådan har Socialdemokratiets politiske logik altid været. Hellere et lille spring end slet ikke noget. Det er faktisk det, der har været vejen frem til det samfund, vi har i dag. Socialdemokratiet mener derfor, at tiden er inde til at sige ja, så resultaterne kan fastholdes.

Det vigtigste aspekt ved den nye traktat er, at dørene til EU åbnes for landene i Central- og Østeuropa. Det er der måske nogen som vil betvivle her i dag, men det må snart være svært, eftersom udvidelsesforhandlingerne netop er startet her i mandags. Amsterdamtraktaten er nøglen til åbningen mod øst, og for millioner af mennesker i Central- og Østeuropa er medlemskab af EU en mulighed for økonomisk og social fremgang. Gennem udvidelse skal vi undgå nye skel i Europa. Samtidig er social og økonomisk fremgang for befolkningerne i Øst- og Centraleuropa den bedste garanti for fred i Europa.

For Socialdemokratiet er det vigtigt, at der nu indledes forhandlinger med de central- og østeuropæiske lande og Cypern samtidig, og at disse lande optages hurtigst muligt. Alle er inviteret til at deltage i en sammenhængende udvidelsesproces. Det er afgørende, at perspektiverne for medlemskab fastholdes for alle, selv om forberedelserne vil strække sig over en længere årrække og ikke alle kommer med på samme tid.

Hvert ansøgerland er ansvarlig for at gøre sig selv klar til medlemskab, men det er EU's for-

pligtelse at støtte dem både økonomisk og politisk. Danmark føler et særligt ansvar over for landene omkring Østersøen, ikke mindst de tre baltiske lande. Såvel danske som europæiske øststøtteprogrammer skal være en direkte hjælp til ansøgerlandene, så de kan leve op til EU's miljø-, forbrugerbeskyttelses- og arbejdsmarkedsregler.

En vellykket udvidelse af EU forudsætter reformer af landbrugs- og strukturpolitikken. EU-Kommissionens oplæg, Agenda 2000 om et udvidet og styrket Europa, lægger op til en reform af EU's strukturfonde i lyset af den kommende udvidelse. Socialdemokratiet vil arbejde for, at en større del af strukturmidlerne afsættes til ansøgerlande og især til de lande, som har sværest ved at opfylde de økonomiske optagelseskriterier. Strukturfonde skal først og fremmest koncentreres om at hjælpe de lande og de regioner, der har størst behov i EU og i ansøgerlandene.

Vi vil i øvrigt, at den store landbrugsstøtte gradvist skal nedtrappes og omlægges, så de europæiske landbrugspriser nærmer sig verdensmarkedspriserne. Socialdemokratiet vil med landbrugsreformerne arbejde for at udvikle et bæredygtigt og økologisk landbrug til gavn for miljøet og til gavn for befolkningen, og vi har noteret os, at EU-Kommissionen arbejder i samme retning.

EU bør samtidig styrke forbindelserne til det øvrige Østeuropa, herunder ikke mindst Rusland. Der må være en stigende forståelse mellem EU og Rusland om den fremtidige europæiske udvikling.

En væsentlig grund for Socialdemokratiet til at sige ja til Amsterdamtraktaten er, at den på en lang række områder, som vi prioriterer højt, er bedre end Maastrichttraktaten. Amsterdamtraktaten sætter miljø, menneskerettigheder og beskæftigelse i højsædet. Hvert land har fortsat sin fulde selvstændighed i beskæftigelsespolitikken, men EU-landene skal fremover koordinere deres indsats bedre til gavn for beskæftigelsen i alle lande, både i opgangs- og i nedgangstider, og de første skridt hertil blev taget på beskæftigelsestopmødet i november sidste år.

Samarbejdet i EU skal også bruges til at skabe et bolværk mod at konkurrere på dårlige løn- og arbejdsvilkår. Protokollen om arbejdsmarkedspolitik er nu indskrevet i selve traktaten. Det betyder, at vi i EU-samarbejdet kan komme videre med indsatsen for et bedre